Dosarul nr. 4r-380/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-25098937-05-4r-13052026 Judecător Botezatu Igor

Judecătoria
Comrat
sediul central

D E C I Z I E

27 octombrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Colev Grigori și Hudoba Valeri

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de Hor Harlampi împotriva hotărârii judecătoriei Comrat, sediul central din 11 martie 2026, adoptată pe cauza contravențională la contestația depusă de Hor Harlampi împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 999704 din 23 iunie 2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional,

audiind raportul judecătorului Mironov Andrei pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

A C O N S T A T A T:

1. <u>În fapt:</u>

La data de 23 iunie 2025, agentul constatator din cadrul DP a UTA Găgăuzia, Culciu Serghei, a întocmit în privința cet. Hor Harlampi, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 999704, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, indicându-se că, cet. Harlampi Hor, începând din 01 august 2024 urmare a implementării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă Promsveazibank, a pretins și a primit transferuri în ruble rusești, în vederea determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și

pentru alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024. (f.d.15)

Prin decizia agentului constatator din cadrul DP a UTA Găgăuzia, Culciu Serghei, din 23 iunie 2025, Hor Harlampi a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25000 lei.

La data de 07 iulie 2025, Hor Harlampi nefiind de acord cu procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare întocmite pe numele său, a înaintat o contestație, prin care a solicitat: anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 999704 din 23 iunie 2025 și a deciziei de sancționare adoptată în privința contestatorului; încetarea procesului contravențional din motivul nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție și din motiv că în acțiunile contestatorului lipsește fapta contravenției stabilită la art. 47[1] Cod contravențional. (f.d.2-8)

2. Poziția instanței de fond.

La data de 11 martie 2026, prin hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central, s-a respins contestația depusă de către Harlampi Hor împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 999704 din 23.06.2025 întocmit de către agentul constatator Serghei Culciu, și a deciziei asupra cauzei contravenționale din 23 iunie 2025, potrivit căreia Harlampi Hor a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 umanități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii), ca fiind neîntemeiată.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 999704 din 23.06.2025 întocmit de către agentul constatator Serghei Culciu și decizia asupra cauzei contravenționale din 23 iunie 2025, potrivit căreia Harlampi Hor a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, s-a menținut fără modificări. (f.d.109-114)

3. Solicitarea recurentului.

La data de 06 aprilie 2026, Hor Harlampi nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.169-179)

În motivarea recursului s-a invocat, că nu este de acord cu hotărârea judecătorească pe care o consideră că este neîntemeiată și ilegală, adoptată cu încălcarea legislației în vigoare.

Menționează că, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul-verbal este întocmit eronat iar fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nicio legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Mai indică că, gravitatea încălcărilor principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CEDO.

Susține că, agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția de comiterea contravenției imputate.

Mai indică că, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Indică că, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, consideră că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo*.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție (*nulitatea procesului-verbal*), atrage atenția asupra neconcordanțelor și dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul-verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „*anul 2024 și până în prezent*”, iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din tabel Excel, agentul prezintă data și ora concretă când au fost recepționate/expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații, fiind unul foarte aproximativ și suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (*inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională*).

Agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului-verbal cu privire la

contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei și care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice.

Consideră că, faptul că persoana apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație, în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret, nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Susține că nu este clar din care considerente agentul constatator consideră raport de analiză informațional-criminală efectuat la 07 februarie 2025 în cauza penală nr. 2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 181^3 și art. 243 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal ca fiind probă, așa cum prevede art. 425 alin. (2) din Codul contravențional.

Mai indică că, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumție, și prezumțiile nu pot ține loc de probatoriu efectiv (*de exemplu, înregistrări bancare, rapoarte tehnice, declarații etc.*) care, în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului-verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume și în care circumstanțe persoana a acceptat și a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul indicat.

Menționează că, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr. 4 - „timpul săvârșirii”, și anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Susține că, în lipsa unor dovezi directe și concludente, procesul-verbal nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie factuală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate. Agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

Indică că, agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat și primit careva bunuri și/sau mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB”, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al neexercitării

unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Consideră că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

4. Termenul de declarare a recursului.

Conform prevederilor art. 468 alin. (1) Cod contravențional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art. 463 alin. (1)*.

Potrivit materialelor cauzei, hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central a fost adoptată la data de 11 martie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă de recurent la data de 06 aprilie 2026.

Subsecvent, Completul de judecată constată că recursul este depus în termenul legal prevăzut, din motiv că la materialele cauzei lipsesc datele cu privire la înmânarea hotărârii judecătorești cet. Hor Harlampi.

La data de 13 mai 2026 cauza a parvenit la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat pentru examinare. (f.d.182)

5. Argumentele părților.

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1) și (2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezenţa părţilor. Instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei*.

Prin notificarea din 18 mai 2026 expediată la adresa părților, ultimii au fost notificați despre faptul că – cauza va fi examinată în ordine de recurs fără prezența părților și cu acordarea dreptului de a depune referință asupra recursului declarat.

Completul reține că careva referințe asupra recursului din partea părților în proces, la sediul instanței nu au parvenit.

6. Aprecierea instanței de recurs.

Verificând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că

recursul este întemeiat şi urmează a fi admis, cu emiterea unei noi hotărâri, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441.*

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional*, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care:* ***nu există faptul contravenţiei****.*

Completul de judecată reține că, conform art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege.

Astfel, jurisprudenţa elaborată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, prevede că dreptul de acces la un tribunal presupune, printre altele, respectarea principiului securității raporturilor juridice, principiu considerat ca fiind unul din aspectele fundamentale ale preeminenţei dreptului, care cere, printre altele, ca, atunci când instanţele judecătoreşti dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul faţă de principiul lucrului judecat, ce şi constituie principiul asigurării executării hotărârilor definitive (cauza *Brumărescu contra României*, din 23 ianuarie 2021 și cauza *Roşca contra Moldovei*, din 22 martie 2005).

Potrivit art. 381 alin. (1) Cod contravenţional, *orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime*.

Astfel, în ședința instanței de recurs s-a stabilit, că la data de 23 iunie 2025, agentul constatator din cadrul DP a UTA Găgăuzia, Culciu Serghei, a întocmit în privința cet. Hor Harlampi, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 999704, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, indicându-se că, cet. Harlampi Hor, începând din 01 august 2024 urmare a implementării de către organizația criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă Promsveazibank, a pretins și a primit transferuri în ruble rusești, în vederea determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru alegerea opțiunii „Nu” în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024. (f.d.15)

Prin decizia agentului constatator din cadrul DP a UTA Găgăuzia, Culciu Serghei, din 23 iunie 2025, Hor Harlampi a fost sancționat pentru săvârșirea faptei

contravenționale prevăzute de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent a 25000 lei.

La data de 07 iulie 2025, Hor Harlampi nefiind de acord cu procesul-verbal contravențional și decizia de sancționare întocmite pe numele său, a înaintat o contestație. (f.d.2-8)

La data de 11 martie 2026, prin hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central, s-a respins contestația depusă de către Harlampi Hor, ca fiind neîntemeiată, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei contestate. (f.d.109-114)

La data de 06 aprilie 2026, Hor Harlampi nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, a înaintat recurs împotriva acesteia și a solicitat: admiterea recursului; casarea hotărârii emise de instanța de fond cu emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral. (f.d.169-179)

Subsecvent, discutând esența faptei contravenției incriminate, Completul menționează că din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție care a fost întocmit la data de 23 iunie 2025 în privința cet. Harlampi Hor reiese că, aceasta *începând din 01 august 2024 urmare a implementării de către organizația criminală „Șor" a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii comerciale din Federația Rusă Promsveazibank, a pretins și a primit transferuri în ruble rusești, în vederea determinării persoanei sus nominalizate pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru alegerea opțiunii „Nu" în cadrul referendumului constituțional din toamna anului 2024. (f.d. 15)*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, Completul de judecată constată că, instanța de fond nu a stabilit totalitatea circumstanțelor de fapt, și nu le-a dat o apreciere multilaterală tuturor materialelor dosarului, ***pripit*** ajungând la concluzia respingerii contestației.

Completul de judecată remarcă că potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine:*

a) caracterul veridic al contravenţiei imputate;

b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei;

c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional;

d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale;

f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 462 alin. (1) Cod contravenţional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

La caz, instanța de recurs reține că prevederile art. 47[1] Cod contravențional, în a cărei comitere este învinuit Hor Harlampi, au fost introduse în Codul contravențional prin Lege nr. 230 din 31.07.2024.

Totodată, potrivit conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție din 23 iunie 2025, la rubrica „**Timpul săvârșirii: *ziua, luna* și *anul***”, Completul de judecată stabilește ca fiind indicat ziua „***01***”, luna „***august***” (08), anul „**2024**”, iar la rubrica „**Fapta contravențională**”, agentul constatator a indicat că fapta contravențională imputată recurentului a început la data de „***01.08.2024***”. (f.d.15)

În acest context, Completul observă că prevederile art. 47[1] Cod contravențional – „*Coruperea electorală pasivă*” – au fost introduse în Codul contravențional prin Legea nr. 230 din 31 iulie 2024, care a intrat în vigoare la data de ***15 august 2024***.

În acest context, Completul de judecată constată că neconcordanța dintre data indicată în rubrica „***Timpul săvârșirii***” și perioada temporală descrisă în cuprinsul faptei imputate nu constituie o simplă omisiune de ordin formal, susceptibilă de a fi înlăturată fără consecințe asupra legalității procesului contravențional.

Or, în timp ce în rubrica destinată indicării timpului săvârșirii faptei este consemnată data de 01 august 2024, în descrierea faptei agentul constatator indică drept moment de la care aceasta ar fi început data de 01 august 2024, respectiv a indicat o dată anterioară intrării în vigoare a normei incriminate. O asemenea contradicție nu permite stabilirea cu certitudine a momentului la care s-ar fi realizat acțiunea imputată recurentul și, implicit, nu oferă posibilitatea verificării corespondenței dintre conduita pretins săvârșită și norma contravențională aplicabilă în timp.

Mai mult, Completul de judecată acordă relevanță juridică împrejurării că, potrivit chiar conținutului procesului-verbal, agentul constatator a raportat pretinsa conduită a recurentului Hor Harlampi la mecanismul de corupere electorală implementat începând cu *01 august 2024*, în timp ce art. 47[1] Cod contravențional, care incriminează coruperea electorală pasivă, a intrat în vigoare la data de *15 august 2024*. Prin urmare, în măsura în care pretinsa faptă este prezentată ca fiind începută la 01 august 2024, aceasta precedă momentul intrării în vigoare a normei care instituie răspunderea contravențională pentru fapta respectivă. Or, răspunderea contravențională nu poate fi întemeiată pe o normă care, la momentul pretinsei săvârșiri a faptei, nu producea efecte juridice.

În același timp, analiza materialului probator nu permite înlăturarea acestei neclarități temporale. Din actele cauzei, astfel cum sunt reflectate în procesul-verbal cu privire la contravenție și în materialele probatorii administrate, nu rezultă o faptă concretă, individualizată prin indicarea datei la care recurentul ar fi pretins, ar fi acceptat sau ar fi primit efectiv bunuri ori mijloace bănești pentru realizarea sau nerealizarea unor drepturi electorale. Or, aceste acțiuni constituie elemente

esențiale ale laturii obiective a contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional și nu pot fi deduse exclusiv din existența unor informații generale privind un mecanism de corupere electorală sau din presupusa apartenență a persoanei la o categorie de destinatari ai acestuia.

În acest sens, prin prisma prevederilor art. 425 alin. (1) și (3) Cod contravențional, Completul reține că probele reprezintă datele faptice obținute în modul prevăzut de lege, care servesc la stabilirea existenței sau inexistenței faptului contravenției, a vinovăției persoanei și a altor circumstanțe relevante pentru justa soluționare a cauzei, iar aprecierea acestora se efectuează în ansamblu, în raport cu circumstanțele stabilite și cu exigențele legii. Prin urmare, pentru angajarea răspunderii contravenționale nu este suficientă existența unor date care pot genera o suspiciune cu privire la implicarea persoanei într-un anumit mecanism, fiind necesar ca materialul probator să permită stabilirea, cu gradul de certitudine impus de natura procedurii, a faptei concrete imputate acesteia.

În speță, simpla existență a unei aplicații bancare ori a unor date care indică utilizarea unui anumit serviciu bancar nu demonstrează, prin ea însăși, că recurentul a pretins, a acceptat sau a primit mijloace bănești în scopul determinării exercitării sau neexercitării drepturilor electorale. Pentru a dobândi relevanță probatorie în prezenta cauză, asemenea informații trebuiau coroborate cu date obiective care să confirme atât existența transferului ori a beneficiului patrimonial, cât și legătura acestuia cu scopul electoral prevăzut de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional. În lipsa unei asemenea coroborări, concluzia privind realizarea elementului obiectiv al contravenției ar avea la bază o prezumție (presupunere), iar nu o faptă demonstrată.

Aceeași concluzie se impune și prin prisma concordanței temporale dintre fapta imputată și materialul probator. Atunci când actele prezentate pentru confirmarea conduitei contravenționale se referă la o anumită perioadă, acestea trebuie să poată fi raportate în mod direct și neechivoc la momentul și circumstanțele descrise în procesul-verbal. În caz contrar, nu poate fi stabilit dacă datele respective confirmă anume fapta imputată recurentului sau se referă la alte circumstanțe, care, deși pot prezenta o anumită relevanță contextuală, nu sunt suficiente pentru constatarea existenței contravenției.

Or, în prezenta cauză, contradicția dintre data consemnată în rubrica „***Timpul săvârșirii***” și data de la care agentul constatator afirmă că ar fi început fapta, coroborată cu lipsa unei individualizări clare a momentului pretinsei pretinderi, acceptări sau primiri a mijloacelor bănești, împiedică stabilirea fără echivoc a obiectului acuzației contravenționale. Această deficiență are consecințe directe nu doar asupra verificării existenței faptei, ci și asupra posibilității persoanei de a cunoaște în mod efectiv conduita pentru care este trasă la răspundere și de a-și exercita în mod real dreptul la apărare.

În aceste condiții, Completul de judecată nu poate substitui lipsurile probatoriului prin deducții sau prezumții și nici nu poate completa, pe calea interpretării, descrierea faptei realizată de agentul constatator. Stabilirea răspunderii contravenționale presupune identificarea unei conduite concrete, prevăzute de lege și săvârșite cu vinovăție, iar nu deducerea acesteia din circumstanțe generale sau din apartenența presupusă a persoanei la un mecanism descris în termeni generali.

Prin urmare, materialul probator administrat în cauză nu formează un ansamblu suficient de clar, coerent și concordant pentru a demonstra existența faptului contravențional imputat recurentei (*sfârșitul perioadei de săvârșire a faptei nu este indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție*). Contradicțiile privind momentul săvârșirii faptei (*data sau perioada săvârșirii*), coroborate cu lipsa unei dovezi certe privind pretinderea, acceptarea sau primirea efectivă a mijloacelor bănești în scopul exercitării ori neexercitării unor drepturi electorale, nu permit concluzia că elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional au fost realizate.

În asemenea circumstanțe, dubiile care persistă nu pot fi puse în sarcina persoanei sancționate (recurentului). Prezumția de nevinovăție și principiul *in dubio pro reo* impun ca orice îndoială rezonabilă, care nu poate fi înlăturată prin probe legal administrate și apreciate în ansamblu, să profite persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional. Aplicarea răspunderii nu poate fi întemeiată pe probabilitatea săvârșirii faptei, ci pe stabilirea acesteia în baza unui material probator suficient pentru a exclude dubiile rezonabile cu privire la existența conduitei imputate.

Subsecvent, Completul de judecată constată că instanța de fond, menținând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, nu a înlăturat contradicțiile existente în materialul probator și nu a stabilit în mod suficient existența faptei contravenționale imputate recurentului (perioadei săvârșirii). Concluzia primei instanțe privind temeinicia sancționării nu se sprijină pe constatarea unei conduite concrete și neechivoce care să întrunească elementele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

În aceste condiții, instanța reține că, dincolo de neconformitățile de ordin formal, lipsește însăși existența faptei contravenționale, ceea ce face imposibilă antrenarea răspunderii. Un proces-verbal întocmit pe baza unor presupuneri, fără descriere factologică și fără suport probator, nu poate produce efecte juridice, iar menținerea lui ar contraveni principiilor legalității, prezumției de nevinovăție și obligatoriei dovediri a faptei.

Completul de judecată remarcă faptul că CtEDO, a reiterat că efectul art. 6 din CEDO este, printre altele, de a plasa un tribunal sub o obligaţie de a petrece o examinare adecvată a poziţiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia

evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa. Cu toate acestea, deşi art. 6 obligă instanţele să motiveze deciziile sale, aceasta nu poate fi înțeles ca impunându-se un răspuns detaliat la fiecare argument. Întinderea obligaţiei de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinate în lumina circumstanţelor cauzei. Drept urmare, Completul nu învederează necesitatea expunerii asupra altor argumente ale recurentului.

În conformitate cu art. 461 alin. (1) din Codul Contravențional, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.*

În urma celor expuse, instanţa de recurs constată că, urmează a fi admis recursul înaintat de Hor Harlampi, casând hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central din 11 martie 2026, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care va admite contestația înaintată de Hor Harlampi cu anularea deciziei agentului constatator din 23 iunie 2025 și încetarea procesului contravențional intentat împotriva acestuia, deoarece nu există faptul contravenției.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Hor Harlampi.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Comrat, sediul central din 11 martie 2026, adoptată pe cauza contravențională la contestația depusă de Hor Harlampi împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 999704 din 23 iunie 2025 și a deciziei de sancționare în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, ***cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care***:

Se admite contestația depusă de Hor Harlampi.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul DP a UTA Găgăuzia, Culciu Serghei din 23 iunie 2025 în privința cet. Hor Harlampi de sancționare în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalent al sumei de 25000 lei, cu încetarea procesului contravențional, deoarece ***nu există faptul contravenției***.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri